

TEMAT

Praca na specjalistycznych maszynach odzieżowych.
Obróbka termiczna odzieży.

PROWADZĄCY

dr inż. Agnieszka Cichocka, adiunkt, Politechnika Łódzka

SALA

Pracownia obróbki termicznej odzieży, parter, Zakład
Odzieżownictwa i Tekstoniki, WTMiWT

CZAS TRWANIA

2 x 45 minut

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Maszyny do obróbki termicznej odzieży, (maszyna uszczelniająca szwy, prasy prasowalnicze, manekin termiczny i topser).

CEL OGÓLNY

Wprowadzenie obróbki termicznej odzieży, stosowane w procesie konfekcjonowania maszyny prasowalnicze.

CELE OPERACYJNE

1. Zna podstawowe zasady doboru parametrów termicznej obróbki odzieży stosowane w procesie konfekcjonowania odzieży.
2. Rozumie zasadę maszyny uszczelniającej szwy oraz zgrzewarki ultradźwiękowej.
3. Samodzielnie ustala parametry procesu obróbki termicznej w funkcji obrabianej odzieży.
4. Potrafi obsłużyć wskazaną maszynę prasowalniczą z wykorzystaniem określonego asortymentu odzieży okrywającego górną lub dolną część ciała.

SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ

1. Wykład wprowadzający (Maszyny termicznej obróbki odzieży stosowane w przemyśle odzieżowym).
2. Praca z maszyną uszczelniającą szwy i zgrzewarką oraz maszynami prasowalniczymi (finiszarka, topser).
3. Dobór parametrów procesu obróbki termicznej ze względu obrabiany materiał.
4. Realizacja próbek przesyć oraz prasowanie sztuk odzieży (np. koszula i spodnie).

CZYNNOŚCI NAUCZYCIELA

1. Prowadzi wykład wprowadzający w zagadnienia związane ze termiczną obróbką odzieży
2. Przedstawia przykłady stosowanych maszyn
3. Prezentuje dostępne maszyny (np. maszyna do uszczelniania szwów, zgrzewarka, maszyny prasowalnicze)
4. Pokazuje jak wykonać zadanie.
5. Koryguje błędnie realizowane zadania.
6. Komentuje realizowane zadanie.

CZYNNOŚCI UCZNIĄ

1. Słucha i prowadzi notatki.
2. Aktywnie uczestniczy w testach sprawdzających wiedzę.
3. Współuczestniczy w przygotowaniach sprzętu do pracy.
4. Wykonuje zadania zgodnie z wytycznymi prowadzącego.
5. Odnosi się do korekt prowadzącego i poprawia błędy.

EWALUACJA

1. Grupowy test/zgadywanka podsumowujący wykład – parametry obróbki cieplnej odzieży.
2. Indywidualny test z nastawianiem parametrów maszyn termicznej obróbki odzieży i ocena jakości uzyskanych połączeń.
3. Ocena jakości uzyskanych połączeń oraz efektów prasowania.

LITERATURA

1. W. Więźlak, J. Elmrych-Bocheńska, J. Zieliński. *Odzież budowa, własności i produkcja* Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009,
2. ALTEX, Zgrzewarki, W: strona Internetowa firmy [online]. [Dostęp 17.02.2021]. Dostępny w: <http://www.altex.com.pl/category/oferta/zgrzewarki/zgrzewanie-ultradzwiekami/>,
3. ALTEX, Oficjalna strona firmy, W: strona Internetowa [online]. [Dostęp 17.02.2021]. Dostępny w: <http://www.altex.com.pl/oferta/zgrzewarki/pfaf-f-8303/#more-477>,
4. ALTEX, Maszyny Prasowalnicze, W: strona Internetowa firmy [online]. [Dostęp 17.02.2021]. Dostępny w: <http://www.altex.com.pl/oferta/maszyny-prasowalnicze/malavasi-tj-2005/>,

TEMAT

Chemiczne wykończenia tekstyliów. Zdobienie tekstyliów metodą dip-dye.

PROWADZĄCY

dr inż. Edyta Matyjas-Zgondek, adiunkt,
Politechnika Łódzka

SALA

Laboratorium, sala 439, IVp.,
WTMiWT

CZAS TRWANIA

2 x 45 minut

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Rzutnik, wyposażone laboratorium, pracownia druku.

CEL OGÓLNY

Podstawowe umiejętności zdobienia tekstyliów metodami barwienia.

CELE OPERACYJNE

1. Zna podstawowe metody barwienia tekstyliów.
2. Rozumie zasady przygotowania kąpeli barwiących.
3. Potrafi przygotować kąpiele barwiące oraz barwić tekstylia metodą dip-dye.
4. Samodzielnie realizuje procesy barwienia metodą dip-dye.

SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ

1. Wykład wprowadzający (podział barwników, metody barwienia tekstyliów, barwienie tekstyliów metodami dip-dye).
2. Przygotowanie kąpeli barwiących oraz wyrobów włókienniczych do barwienia metodą dip-dye.
3. Realizacja procesów barwienia.

CZYNNOŚCI NAUCZYCIELA

1. Prowadzi wykład wprowadzający w zagadnienia związane barwieniem tekstyliów.
2. Przedstawia przykłady wybarwień metodą dip-dye.
3. Prezentuje sprzęt i przestrzeń.
4. Pokazuje jak wykonać zadanie.
5. Komentuje realizowane zadanie.

CZYNNOŚCI UCZNIĄ

1. Słucha i prowadzi notatki.
2. Aktywnie uczestniczy w realizacji procesów barwienia.
3. Aktywnie uczestniczy w testach sprawdzających wiedzę.
4. Wykonuje zadania zgodnie z wytycznymi prowadzącego.

EWALUACJA

1. Grupowy test podsumowujący wykład – jakim barwnikiem barwimy.

LITERATURA

1. Józef Mielicki, *Zarys chemicznej obróbki wyrobów włókienniczych*
2. Praca zbiorowa, *Laboratorium chemicznej obróbki wyrobów włókienniczych*

TEMAT

Konstrukcja wyrobów tekstylno-odzieżowych.
Wprowadzenie do środowiska CAD.

PROWADZĄCY

dr inż. Magdalena Owczarek, adiunkt,
Politechnika Łódzka

SALA

Pracownia komputerowa, sala 232, IIp. A33, IAT,
WTMIWT

CZAS TRWANIA

3 x 45 minut

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Rzutnik, komputery, system CAD.

CEL OGÓLNY

Umiejętność tworzenia konstrukcji wyrobu tekstylno-odzieżowych w systemie CAD.

CELE OPERACYJNE

1. Zna podstawowe zasady tworzenia konstrukcji w systemie CAD.
2. Umiejętnie tworzy siatkę konstrukcyjną i linie modelowe wyrobów tekstylno-odzieżowych w systemie CAD.
3. Poprawnie organizuje pracę i zapisuje jej efekty w systemie CAD.
4. Potrafi posługiwać się różnymi grupami narzędzi w systemie CAD.

SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ

1. Wykład wprowadzający (oprogramowanie, narzędzia, sposób pracy).
2. Wspólna realizacja konstrukcji (za przykładem prowadzącego).
3. Indywidualne ćwiczenia i korekty (każdy opracowuje własne konstrukcje).

CZYNNOŚCI NAUCZYCIELA

1. Prowadzi wykład wprowadzający.
2. Przedstawia przykłady.
3. Pokazuje jak wykonać zadanie.
4. Koryguje błędnie realizowane zadania.
5. Komentuje realizowane zadanie.

CZYNNOŚCI UCZNIĄ

1. Słucha i wykonuje polecenia.
2. Aktywnie uczestniczy w w realizacji zadania.
3. Wykonuje zadania zgodnie z wytycznymi prowadzącego.
4. Odnosi się do korekt prowadzącego i poprawia błędy.

EWALUACJA

1. Właściwe wykorzystanie narzędzi podczas zadań.
2. Samodzielne dopracowanie konstrukcji poprzez odpowiedni dobór i zastosowanie narzędzi.

LITERATURA

1. Autorskie materiały na temat tworzenia konstrukcji wybranych wyrobów tekstylno-odzieżowych w systemie CAD.
2. Autorskie prezentacje na temat pracy w systemie CAD.
3. Materiały promocyjne systemu CAD.

TEMAT

Wprowadzenie do techniki haftu.
Realizacja wybranych projektów haftów.

PROWADZĄCY

dr hab. inż. Marcin Barburski prof. uczelni,
Politechnika Łódzka

SALA

Sala 214, II piętro, Pracownia haftu, parter, WTMiWT

CZAS TRWANIA

3 x 45 minut

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Rzutnik, komputer, hafciarka.

CEL OGÓLNY

Zapoznanie się z technikami haftu. Projekt i realizacja haftu jako element zdobienia odzieży szytej przez krawca.

CELE OPERACYJNE

1. Zna zastosowanie haftu
2. Zna podstawowe zasady projektowania haftu.
3. Zna możliwości i ograniczenia hafciarki komputerowej.
4. Potrafi przygotować wzór do haftowania.
5. Potrafi obsłużyć hafciarkę komputerową na poziomie podstawowym.
6. Realizuje haft na hafciarce komputerowej.

SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ

1. Wykład wprowadzający (haft, rodzaje zdobień i haftów, BHP przy obsłudze hafciarki, najczęstsze błędy hafciarskie, wstęp do projektowania haftu, wstęp wprowadzający w zasady obsługi hafciarki).
2. Projektowanie haftu przy komputerze na dedykowanym oprogramowaniu do hafciarek komputerowych.
3. Wykonanie haftu próbnego.

CZYNNOŚCI NAUCZYCIELA

1. Prowadzi wykład wprowadzający
2. Przedstawia przykłady.
3. Prezentuje sprzęt.
4. Pokazuje jak wykonać zadanie.
5. Koryguje błędnie realizowane zadania.
6. Komentuje realizowane zadanie.
7. Nadzoruje projektowanie i wykonanie haftów.

CZYNNOŚCI UCZNIĄ

1. Słucha i prowadzi notatki.
2. Aktywnie uczestniczy w testach sprawdzających wiedzę.
3. Projektuje haft komputerowy.
4. Wykonuje zadania zgodnie z wytycznymi prowadzącego.
5. Odnosi się do korekt prowadzącego i poprawia błędy.
6. Współuczestniczy przy realizacji haftu komputerowego.

EWALUACJA

1. Grupowy test ustny.
2. Grupowe projektowanie haftu.
3. Grupowa realizacja haftu.

LITERATURA

1. ZSKmachines
2. ZSKmachines, ZSK 18 Needle Embroidery Machine - Sprint 7, W: PDF [online].
[Dostęp 23.05.2019]. Dostępny w:
<https://www.youtube.com/watch?v=4FDcfqOxQlw>.
3. Turska Jadwiga *Haft modny* Wydawnictwo Watra Warszawa 1975.
4. Sarnicka Margita i inni *Zręczne ręce* Wydawnictwo Alfa, Bratislava 1986.
5. Woźniak Alicja *Barwy regionu* Wydawnictwo Województwo Łódzkie, Łódź 2013.
6. Turska Jadwiga *Polish Embroidery* Wydawnictwo REA s.j. Warszawa 2012.